

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/418/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112231065
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5112231065.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky: G. G., rod. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q., ul. D. č. XXXX/X, prechodne bytom Q., ul. N. č. XXXX, proti odporcovi: D. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q., ul. D. č. XXXX/X, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Karolom Gordíkom, advokátom so sídlom Q., ul. D. č. XX, o vylúčenie odporcu z užívania bytu, o návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 10. 09. 2012, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 8C/216/2012-26 zo dňa 11. septembra 2012, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu m e n í tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd nariadil odporcovi nevstupovať do 4-izbového bytu č. 105 na prízemí, vo vchode 2, obytného domu súp. č. XXXX, postaveného na parc. KN-C č. 7771, k. ú. Q., na ul. D. X, zapísaného na LV č. XXXX, vedenom Správou katastra Žilina, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov konania, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci návrhu o vylúčenie odporcu z užívania tohto bytu, z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd nariadil odporcovi nevstupovať do 4-izbového bytu č. 105 na prízemí, vo vchode 2, obytného domu súp. č. XXXX, postaveného na parc. KN-C č. 7771, k. ú. Q., na ul. D. X, zapísaného na LV č. XXXX, vedenom Správou katastra Žilina, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov konania, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci návrhu o vylúčenie odporcu z užívania tohto bytu.

Rozhodnutie odôvodnil po právnej stránke poukazom na ust. § 102 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), ako aj ust. § 76 ods. 1 písm. g/ O. s. p. v nadväznosti na ust. § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

V konaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia skúmal, či je dostatočne odôvodnený, a taktiež či sú osvedčené skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy na právach navrhovateľky.

Z vykonaného dokazovania, ktoré súd obmedzil na oboznámenie sa s listinnými dôkazmi pripojenými k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sa priklonil k tomu, že tieto listiny osvedčili nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Jednotlivo síce lekárske potvrdenia nasvedčujú vyšetreniu všeobecným lekárom už v roku 2009, teda pred podaním tohto návrhu s veľkým časovým odstupom, následne o psychiatrickej liečbe navrhovateľky v roku 2012, ktorá trvá od januára 2009. Jednotlivé oznámenia o nevhodnom správaní odporcu na OO PZ Žilina - východ a na OP Žilina sú už zo dní 12. 07. 2012, 13. 07. 2012 a 30. 07. 2012, teda minimálne mesiac a pol pred týmto rozhodovaním súdu, keď navrhovateľka mohla byť o úkonoch vo veci vyzozumená, a preto tieto samotné nie sú dôkazným prostriedkom. Nebolo začaté trestné stíhanie voči konkrétnej osobe, t. j. vznesené obvinenie voči odporcovi. Nie je tiež zrejmé, akým spôsobom bolo skončené priestupkové konanie voči nemu. V štádiu konania o predbežnom opatrení sa však nedokazuje, ale osvedčuje a následne súd v dileme hroziaceho potencionálne bezdôvodného zásahu do práv odporcu na bývanie, alebo aspoň potencionálne nedostatočnej ochrany

práva navrhovateľky na zdravie, sa priklonil k ochrane zdravia navrhovateľky. Osobitne súd uznal ráciu toho, že takto osvedčené nebezpečenstvo by sa zvýšilo oboznámením sa odporcu s právnymi krokmi navrhovateľky, a tiež súd predpokladal pravdepodobnú psychickú podriadenosť osoby napádanej v minulosti.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 151 ods. 1 O. s. p.

V zákonnej lehote proti uzneseniu podal odvolanie odporca. Žiadal, aby uznesenie okresného súdu odvolací súd zrušil.

Podľa neho napadnutým uznesením súd hrubým spôsobom zasiahol do jeho vlastníckeho práva tým, že mu nariadil nevstupovať do bytu, ktorého je spoluvlastníkom. Napadnutým uznesením súd vystavil odporcu i nebezpečenstvu jeho ujmy na zdraví a vôbec jeho existencii, pretože odporca nemá možnosť bývať inde, mať svoje osobné veci, i veci potrebné pre výkon svojho povolania v byte, do ktorého mu súd zakázal vstupovať.

Taktiež mal za to, že bol porušený zákaz zneužívania subjektívneho práva na úkor odporcu v prospech navrhovateľky. Pri takto závažnom zásahu do vlastníckych práv odporcu musí súd veľmi dôsledne zvážiť všetky dôkazy, ktoré boli predložené, ich vieryhodnosť a nielen skonštatovať, že prihliadol na vysokú hodnotu tvrdeného ohrozenia práva. Pokiaľ by prvostupňový súd zobral do úvahy všetky ním uvedené argumenty, bez ďalšieho dokazovania nemohol dospieť k záveru, že nariadenie predbežného opatrenia je opodstatnené.

Pri nariadení predbežného opatrenia súd vychádzal len z opísania okolností, ktoré uvádza navrhovateľka vo svojom návrhu, ktoré nie sú ničím podložené, až na jeden priestupok, ktorý bol prejednaný Obvodným úradom Žilina, pričom obvodný úrad uznal navrhovateľa vinným zo spáchania priestupku voči občianskemu spolunažívaniu, avšak nie zo skutkov, z ktorých ho obvinila navrhovateľka, ale len zo skutkov, ku ktorým sa sám doznal, pričom ako sa uvádza v uvedenom rozhodnutí, bral do úvahy všetky okolnosti skutku a spôsob spáchania, t. j. jeho konanie bolo ovplyvnené situáciou, ktorej bol svedkom. Správny orgán pri ukladaní sankcie zobral do úvahy tú skutočnosť, že obvinený sa priestupku dopustil prvý krát.

Ostatné tvrdenia navrhovateľky uvádzané v návrhu o vylúčení z užívania bytu sú nepravdivé. Nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľky, že po jednom až dvoch mesiacoch po svadbe sa začal voči nej vulgárne správať, pričom sa jej mal vyhrážať i rozvodom a že na základe toho sa začala podriaďovať, prispôbovať odporcovým požiadavkám a želaniam. Pokiaľ by tomu tak bolo ako uvádza navrhovateľka, zrejme by účastníkom rodičia odporcu nepredali do BSM 4-izbový byt za sumu 1.000,- Sk a ani by navrhovateľka nebola otehotnela. Absolútne absurdné sú tvrdenia navrhovateľky, že odporca trval na tom, aby dieťa po narodení dala na adopciu a jej zakazoval navštevovať gynekológa. V samotnej lekárskej správe, ktorú predložila navrhovateľka sa uvádza, že pacientka kategoricky odmieta akékoľvek gynekologické vyšetrenie i napriek poučeniu odborného lekára. Nevie si dosť dobre predstaviť akým spôsobom by on k takémuto konaniu mohol navrhovateľku prinútiť.

Ďalšie tvrdenia navrhovateľky, že ju párkrát fyzicky napadol, ale z obavy, aby to nebolo ešte horšie, nevyhľadala lekára, sú nepravdivé a účelové. Je priam nezmyselné uvádzať, že odporca holduje a holdoval alkoholu, pretože od roku 2002 pracuje ako strojuvodca (rušňovodič) v spoločnosti AWT, a. s., Ostrava, teda výkon jeho povolania je nezlučiteľný s alkoholizmom, tak ako uvádza navrhovateľka.

Nie sú pravdivé tvrdenia navrhovateľky, že jej začal prehrabávať osobné veci a najmä sledovať ju. Je to nepravdivé a fakticky zo strany odporcu nevykonateľné, pretože už viac ako 10 rokov má zamestnávateľa mimo územia SR, a teda v mieste trvalého bydliska oboch účastníkov sa stále nezdržiava.

Všetky záznamy zo zdravotnej dokumentácie navrhovateľky, ktoré predložila súdu o tom, že ju odporca fyzicky a psychicky týra, boli vystavené len na základe tvrdení navrhovateľky bez akéhokoľvek overenia príslušným lekárom, prípadne správnym orgánom a dokonca keď mala byť navrhovateľka chirurgicky ošetrovaná po tom ako jej mal odporca podľa jej tvrdení strhnúť retiazku z krku, ani túto skutočnosť nikto nepreveroval za účelom prípadného uplatnenia regresu voči odporcovi. Jediným argumentom, na základe ktorého súd vydal predbežné opatrenie je priestupok už uvedený na začiatku tohto odôvodnenia a ako z uvedeného vyplýva, ani tu nedošlo k žiadnemu fyzickému, ani psychickému násiliu zo strany odporcu voči navrhovateľke. Súd v napadnutom rozhodnutí konštatuje, že nie je tiež zrejme akým spôsobom bolo skončené toto priestupkové konanie voči odporcovi. Navrhovateľka už v čase podania návrhu vedela ako toto konanie skončilo a vedome to však neuviedla.

Mal za to, že prvostupňový súd pri tak závažnom rozhodnutí, ktorým zasiahol do vlastníckych práv, do jeho súkromia, mohol veľmi jednoducho a rýchlo v lehote na vydanie predbežného opatrenia zistiť ako bolo toto konanie skončené. Navrhovateľka návrhom o jeho vylúčení z užívania bytu sleduje jediný

účel, a to ako odporcu pripraviť o byt, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, a ktorý im predali rodičia odporcu za sumu 1.000,- Sk.

Mal za to, že pokiaľ by navrhovateľka skutočne nemala takýto záujem, nezhody a problémy mohla riešiť návrhom na rozvod manželstvo a následným vyporiadaním BSM. Súhlasil s názorom súdu, že v konaní o nariadenie predbežného opatrenia nie je možné dokazovať podrobne nárok vyplývajúci z merita veci, avšak poukázal na tú skutočnosť, že súd vychádzal len z nepravdivých, relevantne nepodložených tvrdení navrhovateľky, ktorá je liečená psychiatrickou ambulanciou a trpí zmiešanými úzkostnými a depresívnymi poruchami. Na základe takýchto informácií dospel súd k nesprávnemu záveru, že navrhovateľke hrozí bezprostredná ujma na jej právach, t. j. práve na telesnú integritu a zdravie.

Navrhovateľka sa k odvolaniu odporcu písomne nevyjadrila.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), v odvolacom konaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a uznesenie okresného súdu zmenil podľa ust. § 220 O. s. p z týchto dôvodov:

V preskúmvanej veci mal odvolací súd z obsahu spisu preukázané, že návrhom podaným na Okresnom súde v Žiline dňa 10. 09. 2012 sa navrhovateľka domáhala vydania rozsudku, aby súd vylúčil odporcu z užívania 4-izbového bytu č. 105 na prízemí, vo vchode 2, obytného domu súp. č. XXXX, postaveného na parc. KN-C č. 7771, kat. úz. Q., na ul. D. X, zapísaného na LV č. XXXX, vedenom Správou katastra Žilina, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov. Žiadala, aby odporca bol povinný uvedený byt opustiť v nasledujúci deň po právoplatnosti rozsudku. Zároveň žiadala, aby bol odporca povinný nahradiť jej trovy konania, a taktiež finančnú stratu vo výške 1.000 eur. Spolu v návrhom vo veci samej podala návrh na vydanie predbežného opatrenia a žiadala, aby odporcovi sa nariadilo nevstupovať do 4-izbového bytu č. 105 na prízemí vo vchode 2 obytného domu súp. č. XXXX, postaveného na parc. KN-C č. 7771, kat. úz. Q., na ul. D. X, zapísaného na LV č. XXXX, vedeného Správou katastra Žilina, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov konania, a to až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci návrhu o vylúčenie odporcu z užívania tohto bytu.

V návrhu na vydanie predbežného opatrenia poukázala na skutkové tvrdenia jej návrhu na konanie vo veci samej o vylúčenie odporcu z užívania 4-izbového bytu č. 105 na prízemí vo vchode 2 obytného domu súp. č. XXXX na ul. D. X. Poukázala na predpoklady nariadenia predbežného opatrenia podľa ust. § 76 ods. 1 písm. g/ O. s. p. majú za to, že tieto dôvody, ako aj dôvodnosť nebezpečenstva jej bezprostredne hroziacej ujmy podľa § 75 ods. 2 sú preukázané a vidieť ich v tom, že konaním odporcu je jej bezdôvodne odopierané bývanie, čím sa ocitla vo veľmi vážnej životnej situácii. Nebyť jej brata A. Q., ktorý ju spolu s maloletým U. prichýlil v byte, zostala by v podstate na ulici ako bezdomovec. Navyiac v byte, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve s odporcom, má množstvo svojich osobných vecí vrátane ošatenia a k týmto nemá žiadne prístup. Uvádza, že odporca sa voči nej dopúšťa fyzického a psychického násillia. Súčasne poukázala na svoj psychický zdravotný stav, ktorý konštatuje v správe MUDr. G. A., psychiater. Tento stav je dlhodobý a v liečbe psychiatera je od roku 2008. V neposlednom rade poukázala na to, že odporca má v legálnej držbe plynovú zbraň, s ktorou je možné podľa jej vedomostí za istých okolností spôsobiť vážne zranenie a vzhľadom na vyhrážky odporcu o použití tejto zbrane voči jej osobe vyvoláva to u nej dôvodnú obavu o život a zdravie.

K návrhu pripojila sobášny list, záznam zo svojej zdravotnej dokumentácie, rodný list maloletého U. G., správu MUDr. G. A., psychiatera, zo dňa 24. 07. 2012, potvrdenie OO PZ Žilina-východ zo dňa 17. 07. 2012, záznam o podaní oznámenia o priestupku zo dňa 12. 07. 2012, zápisnicu o podaní trestného oznámenia zo dňa 30. 07. 2012, spísanú na Okresnej prokuratúre v Žiline a záznam o podaní oznámenia o priestupku zo dňa 16. 08. 2012, ako aj oznámenie Okresnej prokuratúry Žilina zo dňa 01. 08. 2012.

Podľa ust. § 102 ods. 1 O. s. p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz. V záujme maloletého dieťaťa môže súd po začatí konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých na návrh nariadiť predbežným opatrením účastníkovi, aby do času rozhodnutia vo veci úpravy pomerov maloletého dieťaťa zabezpečoval osobnú starostlivosť o dieťa, ktoré je v čase podania návrhu umiestnené v

zariadení na výkon rozhodnutia súdu. Ak súd rozhoduje o predbežnom opatrení podľa druhej vety, o návrhu na predbežné opatrenie rozhodne najneskôr do 30 dní od podania návrhu; ustanovenia § 75 až 77 sa použijú primerane.

Podľa ust. § 76 ods. 1 písm. g/ O. s. p., predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násilia.

Odvolačný súd po oboznámení sa s obsahom spisu a v nadväznosti na citované zákonné ustanovenia dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné. Odvolačný súd sa nestotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu, ktorý nariadil predbežné opatrenie vo veci.

Súd môže nariadiť predbežné opatrenie v súlade s ust. § 74 ods. 1 O. s. p. ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Súd však môže nariadiť predbežné opatrenie iba v tom prípade, ak je aspoň osvedčená danosť práva. Pre osvedčenie práva je pritom potrebné, aby navrhovateľ bol vecne legitimovaný, a taktiež aby navrhovateľom uplatňovaný nárok nebol zjavne neopodstatnený.

Pokiaľ ide o prvý predpoklad, navrhovateľka preukázala, že byt, ku ktorému žiadala, aby odporca bol vylúčený z užívania, je v bezpodielovom spoluvlastníctve oboch účastníkov - manželov.

Pokiaľ ide o splnenie druhého predpokladu, aby uplatňovaný nárok nebol zjavne neopodstatnený, v tomto prípade odvolačný súd poukazuje na znenie ust. § 76 ods. 1 písm. g/ O. s. p., kde sa uvádza, že predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi konania najmä, aby nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba blízka alebo osoba, ktorá je v jeho starostlivosti alebo vo výchovnom vzťahu, ku ktorej je dôvodne podozrivý z násilia. Zákon pre nariadenie predbežného opatrenia vyžaduje teda dôvodné podozrenie z násilia. V danom prípade takéto dôvodné podozrenie z násilia potvrdené nebolo ani jedným z dokladov, ktorý predložila navrhovateľka k svojmu návrhu na vylúčenie odporcu z užívania bytu v bezpodielovom spoluvlastníctve a k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podľa citovaného zákonného ustanovenia. Samotný prvostupňový súd pri nariadení predbežného opatrenia vychádzal len z opísaných okolností, ktoré uvádzala navrhovateľka vo svojom návrhu a zo žiadnemu dokladu nebolo preukázané, že by odporca bol dôvodne podozrivý z násilia voči navrhovateľke. Okolnosti, za ktorých sa udial skutok, ktorý popísala navrhovateľka v návrhu a ktorý vyplýva aj z jej oznámení na OO PZ Žilina - východ, došlo medzi navrhovateľkou a odporcom dňa 12. 07. 2012 k nedorozumeniu, ktorému predchádzala tá skutočnosť, že odporca asi o 08.30 hod sa vrátil do spoločného bytu z práce a z tohto bytu odchádzal kamarát navrhovateľky, pričom z tohto dôvodu medzi účastníkmi zrejme vzniklo nedorozumenie, ktoré si nevyjasnili, ale vzájomne sa začali osočovať. Zo žiadnych dokladov nevyplývalo, že by pred týmto dátumom navrhovateľka oznámila odporcu pre to, že by sa voči nej bol dopustil násilia, že by ju bol fyzicky napadol. Ani na základe oznámení, ktoré k návrhu pripojila navrhovateľka nebolo voči odporcovi vznesené obvinenie. Pokiaľ navrhovateľka k návrhu pripojila záznamy zo zdravotnej dokumentácie, zo žiadneho z týchto záznamov nevyplývalo, že by ju bol odporca fyzicky alebo psychicky týral. Pokiaľ bola navrhovateľka chirurgicky ošetrovaná, zo záznamu na č. I. 8 spisu vyplýva, že na pravej strane šije navrhovateľky je traumatizovaný nevus od retiazky, toho času bez hemoragie. Z uvedeného nevyplýva, že by odporca bol navrhovateľke spôsobil nejaké poranenie a na správe, ktorú navrhovateľka pripojila k návrhu je rukou dopísané „...manžel ma chytil pod krk, pričom mi retiazkou natrhol bradavicu a retiazku roztrhol...“. Všetky tieto skutočnosti však žiadnym listinným dokladom preukázané neboli.

Vzhľadom na tieto skutočnosti podľa názoru odvolacieho súdu neboli splnené všetky predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia, tak ako ho žiadala navrhovateľka vydať vo svojom návrhu.

Pre tieto dôvody odvolačný súd zmenil uznesenie prvostupňového súdu a návrh na vydanie predbežného opatrenia v danej veci zamietol.

Pokiaľ účastníci majú medzi sebou rozpory ohľadne užívania bytu, ktorý majú v bezpodielovom spoluvlastníctve, táto otázka bude riešená vo veci samej o návrhu na vylúčenie odporcu z užívania bytu v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.